

Ανατρίχιασε το σύμπαν με την απόπειρα ομαδικής εκτέλεσης – διότι ουσιαστικά περί αυτού πρόκειται – μεταναστών εργατών στη Μανωλάδα. Γίνονται αυτά τα πράγματα σε έναν εργασιακό παράδεισο όπως η Ελλάδα; Απαράδεκτο! Πρωτοφανή πράγματα γι' αυτή τη φιλήσυχη χώρα με την ισχυρή νομοθεσία προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Πρώτη φορά συμβαίνουν αυτά! Εντάξει, ήταν και η υπόθεση της Κούνεβα που την υποχρέωσαν να καταπιεί βιτριόλι. Εντάξει, ήταν και η υπόθεση του Πακιστανού που όταν ζήτησε τα μεροκάματά του, τον έδεσε ο φούρναρης σαν σκυλί στο δέντρο. Εντάξει, είναι

και οι περιπτώσεις σε πολλές περιοχές της Ελλάδας όπου όταν τελειώνουν οι αγροτικές εργασίες και έρχεται η ώρα της πληρωμής, πάνε οι τσιφλικάδες και καρφώνουν τους μετανάστες εργάτες τους στην αστυνομία για να τους συλλάβει ως παράνομους.

Όλα όμως «μεμονωμένα περιστατικά». Η Ελλάδα είναι μια χώρα μεμονωμένων περιστατικών. Όχι μια χώρα όπου υπάρχει ρατσισμός, τσιφλικάδες και επιχειρηματίες που αδιαφορούν για το πόσοι θα σκοτωθούν αρκεί να αυξάνεται το κέρδος. Στη Μανωλάδα ξέραμε όλοι τι συμβαίνει τόσα χρόνια. Τα είχαν ξαναγράψει οι εφημερίδες. Τα γνώριζαν οι βουλευτές της περιοχής, οι αστυνομικοί της περιοχής, οι υγειονομικές υπηρεσίες της περιοχής, οι υπουργοί δημόσιας τάξης, οι πρωθυπουργοί, όλοι.

Από τη στιγμή που είχε ξαναγίνει πρωτοσέλιδο αυτή η υπόθεση πριν χρόνια, δε δικαιούται κανείς να λέει «δεν ήξερα». Και ακριβώς αυτό, το ότι δηλαδή ήξεραν και δεν έκαναν τίποτα, διαμορφώνει την επόμενη φάση όπου πάλι δε θα τιμωρηθεί κανείς – εκτός ίσως από τους μετανάστες – πάλι θα θεωρηθεί μεμονωμένο περιστατικό, πάλι θα ξεχαστεί το θέμα.

Πέρα από τη φρίκη αυτού καθ' αυτού του περιστατικού, υπάρχει και μια άλλη περιρρέουσα φρίκη στην ατμόσφαιρα. Είναι οι «αναλύσεις» «έγκριτων» «δημοσιογράφων», οι οποίοι κατάφεραν μέσα σε αυτό το έγκλημα να χώσουν και την παράμετρο ότι «ποτέ δεν υπήρξε σχεδιασμός για το μεταναστευτικό, ποτέ δεν μετρήσαμε πόσους μετανάστες αντέχει η Ελλάδα». Ας μην ανησυχούν, χωράει αμέτρητους αν είναι να δουλεύουν τζάμπα στα χωράφια κι ύστερα να τους πυροβολούν. Σφαίρες υπάρχουν.

Αυτούς τους «έγκριτους δημοσιογράφους» ήρθε να στηρίξει και η Χρυσή Αυγή με την ανακοίνωσή της, στην οποία καταγγέλλει «όσους εντελώς παράνομα δίνουν δουλειά σε λαθρομετανάστες, στερώντας το ψωμί από χιλιάδες ελληνικές οικογένειες». Αυτό, μάλιστα! Πώς να πω; Έχει μια λογική, διότι ως γνωστόν οι Έλληνες εργαζόμενοι χάνουν το ψωμάκι τους από τους μετανάστες και όχι από τις συνθήκες που δημιούργησαν τα Μνημόνια. Πάντα η Χρυσή Αυγή στο πλευρό της τρικομματικής κυβέρνησης. Δεν είναι αχάριστοι οι νεοναζί. Πιστά σκυλιά των μνημονιακών.

Όμως για να δούμε τι γίνεται και με τους Έλληνες εργαζόμενους. Εντάξει, συνήθως δεν τους πυροβολούν, αλλά πάντα βρίσκεται ένας τρόπος για να χάνουν τη ζωή τους. Πότε άραγε θα μετρήσουμε τους νεκρούς της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης; Νεκροί εξαιτίας πλαστών πιστοποιητικών gas free, νεκροί εξ αιτίας των πλοιοκτητών που δεν ήθελαν να καθυστερούν με «γραφειοκρατικές διαδικασίες ελέγχων», νεκροί επειδή η ανεργία και η

αναζήτηση μεροκάματου έκανε τους εργάτες να διαγκωνίζονται για το ποιος θα βρεθεί πιο κοντά στο θάνατο. Σιγά μην τα βγάζω από το μυαλό μου. Να, ορίστε, από το 2001 τα έγραφε το, πάντα πιστό στο Μαξίμου, «ΒΗΜΑ»

Δε χρειαζόταν η κρίση για να σκοτωθούν Έλληνες ή μετανάστες εργάτες. Η κρίση και τα Μνημόνια ήρθαν να βοηθήσουν στο να εξευτελιστούν ακόμη και οι ελάχιστοι που απέμειναν να εργάζονται, υπογράφοντας συμβάσεις 4ωρης εργασίας ώστε να μην έχουν δικαίωμα αποζημίωσης κατά την απόλυση, ενώ δουλεύουν 6ωρα και 8ωρα, με την Επιθεώρηση Εργασίας να δηλώνει ότι δε μπορεί να ελέγξει την κατάσταση λόγω έλλειψης προσωπικού.

Η ύφεση και τα Μνημόνια, μετέτρεψαν σε οντισιόν τη διαδικασία επιλογής εργαζομένων. Οι αγγελίες για υπαλλήλους με «ιδιαιτέρα προσόντα», όπως ύψος, βάρος, εμφάνιση, καλή διάθεση πάνε κι έρχονται. Αν αυτός δεν είναι εξευτελισμός, τότε τι είναι; Αν αυτό δεν είναι σκλαβοπάζαρο, τότε τι είναι; Ειλικρινά φοβάμαι ότι αν συνεχιστεί αυτός ο εκβιασμός στην αγορά εργασίας, τότε το μόνο που θα ρωτάει την υποψήφια εργαζόμενη το αφεντικό, θα είναι «πίπες κάνεις;».

Η ύφεση και τα Μνημόνια επέτρεψαν σε κάθε είδους νοσηρά μυαλά να το παίξουν «μάγκες» επιχειρηματίες, αφήνοντας απλήρωτους τους εργαζόμενούς τους για μήνες, υποχρεώνοντάς τους όμως να υπογράφουν ότι πληρώνονται κανονικά μισθό, δώρα, επιδόματα. Ακόμη κι αν κάποιος αγανακτήσει και απευθυνθεί στην επιθεώρηση εργασίας, το αφεντικό θα παρουσιάσει τις υπογραφές κι ο υπάλληλος θα πάρει τον πούλο κι ένα εισιτήριο για την ανεργία.

Όλη η Ελλάδα, μια Μανωλάδα. Γεμάτη «μεμονωμένα περιστατικά». Έτσι, για να ξεχνιούνται ευκολότερα.

ΠΗΓΗ [ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ](#)